

Suleimanie-mošēja, ki se zaradi vzvišene leže kaže najveličanstvenejše od vseh strani, zlasti pa z Zatega roga: izmed deseterih od sultanov sezidanih mošej je ona najlepša, najkrasnejši vzor turškega graditeljstva (1550–1560). Sezidana je iz tvarine cerkve sv. Evfemije v Kalcodonu po vzgledu sv. Sofije, le da je kupola za 5 m višja. Na zahodni strani je kvadratno dvorišče za ženske, na vzhodni pa vrtu podobno pokopališče, kjer se nahaja mavzolej Sultana Sulejmana in njegove žene. V mavzoleju je koran, katerega je sultan svojerokočno prepisal, in pa vzbočena podoba mohamedanskega svetišča »kabe« in ozidanega dvorišča v Meki. Velikanske sveče stoje ob oglih obeh krst.

(Dalje prihodnjič.)

LISTEK.

Slovenska Matica nam je poslala to-le okrožnico v ponatisk: Razpis častnih nagrad. Vedno glasneje se v novejšem času po javnih glasilih in v literarnih krogih izraža želja, naj bi Matica močneje gojila v svojih društvenih knjigah leposlovje. Da tej želji ustreže ter pospeši razvoj slovenske pripovedne književnosti, razpisuje odbor »Slovenske Matice« po določenih »Jurčič-Tomšičeve ustanove« 200 goldinarjev častne nagrade izvirni povesti slovenski, obsežajoči najmanj 10 tiskovnih pol. Ko bi pa ne došla nobena takšna povest, se razpisujeta zajedno tudi dve častni nagradi po 100 goldinarjev dvema izvirnima povestima, obsežajočima najmanj po 5 tiskovnih pol, oziroma dvema daljšima epičnima pesmima, ali pa eni povesti in eni daljši epični pesmi.

Spisi, ki se poganjajo za častno nagrado, morajo biti takšni, da po obliki in vsebini ustrezajo umetniškemu zakonom pripovedne književnosti vobče, poleg tega pa še književnim namenom »Slovenske Matice« posebej. Pisatelji, katerim se prisodijo častne nagrade, prejmo vrhu tega za svoja dela še navadne pisateljske nagrade, katere plačuje »Slovenska Matica« vsled § 12. svojega pravilnega reda po 25–40 gld. za tiskovno polo. Rokopise je brez pisateljevega imena pošiljati odboru »Slovenske Matice«

do 1. julija 1896. leta.

Pisateljevo ime je pridejati rokopisu zapečatenemu in opremljeno z dotičnim geslom.

Ker hoče odbor s tem razpisom ustreči veliki večini Matičnih udov ter jim v roke podati lepo zabavno knjigo, pričakuje, da se slovenski pripovedni pisatelji — zlasti priznani slovenski pripovedniki, ki so se doslej ogibali »Slovenske Matice« — primerno odzovejo njegovemu pozivu.

V Ljubljani dne 1. decembra 1895.

Fr. Levce,
predsednik.

E. Lah,
tajnik.